

[Knud Damgaard]

Der er talt om et forhold, som er vigtigt for socialdemokratiet, nemlig spørgsmålet om indeksobligationernes praktiske forhold også i 1983. Det er klart, at det får mig til at spørge boligministeren, om der for det hurtigarbejdende udvalg er fastlagt en deadline, som muliggør, at man også kan overveje det af mig stillede forslag om at friholde indeksobligationerne for formueafgiften i 1983.

Hr. Fogh Rasmussen nævnte de ikke opfyldte kvoter for ungdomsboliger i 1982. Jeg skal bare sige, at det var man klar over, man vidste det og ville overføre det, der resterende, til 1983.

Jeg er overordentlig glad for hr. Dræbyes helt klare bemærkninger vedrørende spørgsmålet om særskattens placering. Efter det, der er sagt fra den side, må det hermed erklæres, at det forslag er faldet til jorden.

Hr. Dræbyes bemærkninger om de sociale følger af boligsikringen m.v. godtgør for mig, at der også på dette punkt er åbnet for ganske klare ændringer af de udspil, regeringen er kommet med. Tilbage er naturligvis fortsat en hel masse ting, som vi er nødt til at kigge på, og som jeg allerede har udtalt mig om.

Jeg vil godt sige til hr. Pelle Voigts bemærkninger om de overordnede politiske hensyn, at ingen skal være i tvivl om, at også vi ønsker denne regering væltet, men det forudsætter unægtelig, når vi står over for en lovgivning af denne art med stærke sociale nedskæringer, som kan afpareres, at der er nogen udsigt til, at denne regering vil falde, hvis vi sidder med hænderne i skødet. Der er den forskel mellem SF og socialdemokratiet, at vi i september måned, idet vi vedkendte os nødvendigheden af en økonomisk sanering, lagde et forslag frem, der indebar både besparelser og fornuftige tanker om indkomstpoltiske løsninger. Det har vi ikke glemt. Det vedkender vi os fortsat ansvaret for. Det, vi har været chokeret over ved regeringens udspil, er det aftalebrud, der lå i indgrebet over for arbejdsmarkedets parter, og de store besparelser med det asociale indhold. Vi kommer nu til et område, hvor det er muligt at afparere disse asociale indgreb på en rimelig måde og få tilgodeset væsentlige sider, så vi vil under det praktiske udvalgsarbejde se, hvor langt vi kan komme. Håbet kan være lille eller stort, men vi vil prøve, hvor langt vi kan komme.

Til slut, hr. formand: der tales så meget om regeringens forventning om et rentefald. Har man spekuleret over, at en rentenedsættelse på 2 pct. inden for rammen af regeringens erklærede mål om en inflationsdæmpning på 4 pct. giver en stigende realrente på sammenlagt 2 pct.?

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Det er kun en kort bemærkning til hr. Knud Damgaard, for at der slet ikke skal være nogen misforståelse os imellem. Jeg betvivler ikke, at regnestykket, som det er opstillet, er rigtigt, men benyttede bare anledningen til at gøre opmærksom på, at man blot begrænser stigningstakten, ikke foretager nogen som helst form for nedskæring i boligydelsen til pensionister, som jeg vil gøre opmærksom på fortsat udbetales 100 pct.

Pelle Voigt (SF):

I mit første indlæg tror jeg at det lykkedes at gøre det klart, at der ikke er belæg for nogen af de udtalelser, der har været fremsat bl.a. fra ordføreren for socialdemokratiet i de sidste dage om, at der her i folketinget skulle eksistere et flertal for en særlig udformning af en beskatning af livsforsikringselskaber og pensionskasser i form af realrentebeskatning, fordi SF anser det at få fjernet denne regering og få fjernet denne regerings nedskæringspolitik over for almindelige mennesker for at være politisk overordnet i forhold til spørgsmålet om at få en sådan skat igen.

På den baggrund vil jeg godt spørge socialdemokratiets ordfører, hr. Knud Damgaard, om jeg har misforstået ham, eller om det forholder sig sådan, at socialdemokratiet faktisk nu i dette afgørende spørgsmål, hvis man kan få en indrømmelse med hensyn til indeksobligationernes friholdelse, lægger op til et økonomisk forlig med denne regering, som vil bane vej for yderligere nedskæringer, som vil bane vej for yderligere attentater mod den almindelige befolkning. Er det nu socialdemokratiets politik? Er det den nye linje, som vi skal opleve, hvor socialdemokratiet bevæger sig fra opposition ind i et samarbejde med denne regering? Er det sådan, at hr. Knud Damgaard nu vil acceptere de nye herremænd, blot han får lov til at